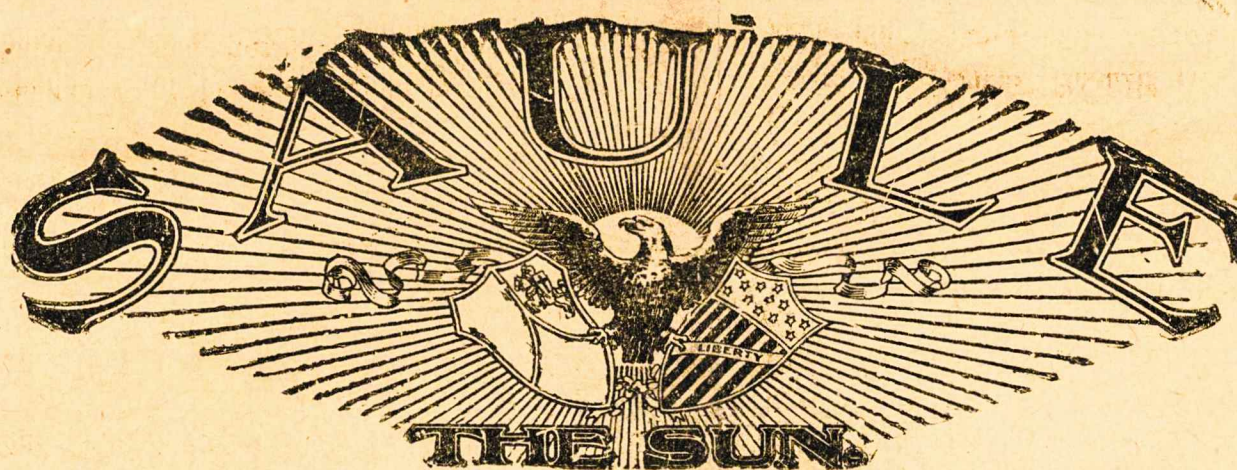

Vokiecziai Eina In Belgija

Isz Amerikos

Kada Invyko Kaledos

NEW YORK — Yra stebėtinas daigtas, jog nera tikru žiniu kaslink tikros Kristaus gimimo dienos. Gruodžio dvidešimtis-penkta yra tik tradicija, bažnyčios priimta apie viduri ketvirtio šimtmečio. Lupi mokintas jezuitas asztuoniolik-tame šimtmečiuje, sake:

"Nera nei vienas mēnėsis metuose, kuri koks nors raszytojas nepaskyre kaip Kristaus gimimo laika."

Seniausias apvaiksčiojimas Kaledu Gruodžio 25 pasirode Ryne, ketvirtame šimtmečiuje, ir buvo pirmiausia minetas Ryne dokumente, Philocalian kalendoriui, po diena 354 metais, met minejo senesni rekorda isz 336 metu. Szv. Augustina invade Kaledas Anglijoj ir ten szvestos 598 metais. Vokietijoj neszvestos iki 813 metais ir Norvegijoj apie viduri desimto šimtmečio per karaliu Hakon, Gerasi.

Rymiečiai apvaiksčiojimo gimima Neapgaleto Saules Gruodžio 25, lyg Julian kalendoriaus ir reiszke saules atgavinta stipruma po rudenio nuleidimo. Ir todel paskyrimas Gruodžio 25 del Kaledu rodos simboliszkas.

Prieme Savo Moteria Adgal

BLOOMSBURG, PA. — Nesei isz Marylando pabego pati Chas. Renkan su kitu vyrum in czionais, kur juos palicije surado ir nugabeno in Bloomsburga. Kada pranesze vyruai apie suimtus poreles, vyras pribuvo ant teismo, bet paregejas savo paciuile, susigraudino, ir atleido josios prasikaltinima kaip ir josios prielaidiniui.

Pennsylvanijoj Randa-si Daug Automobiliu

HARRISBURG, PA. — Pennsylvanijos automobiliu Buiras iszdave milijona laisniu szimet. Yra tai dideli skaitlis.

Nuszove Savo Teva

CAMDEN, ARK. — Vaikučio pirsztukas triju metu, ateme gyvasti savo tevo John Thomas, 40 metu ukinkas. Tevas buvo pasirengias eiti ant medziokles, stovėjo pasiremias ant karabino, atsisveikindamas su savo moteria. Tame privezlioju ju triju metu vaikutis, patranke vamzdzio ir visas szuvis in-ejo in Thomaso szona, užmuszdamas ji ant vietos.

LINKSMU KALEDU!

VELINAME visiems musu skaitytojams Amerike ir Kanadoje, lai visus Dievas užlaiko sveikatoje ir prailgina juu gyvenima, apsaugoja nuo visokių nelaimiu, ligu ir turekime vilti, jog toji baisi kare gal neužilgio pasibaigs, o užstos vela džiaugsmas del mus. Dieve duok sulaukti kitas Szventes Kaledu ir kad kožnas turetu didesni giluki ir gera sveikata.

Ir mes apvaiksčiosim ta linksma szvente, Užgimimo Kristaus su savo szejmynelems, todel, laikrasztis Utarninke neiszeis. Dovanokite mums.

Visiems linkime Linksmu Kaledu,

"SAULES" REDAKCIJA.

Nubaustas Už Sumuszima Motinos

DOWNS, KANS. — Ernest Larnot, likos nubaustas ant szesziš mēnėsius in kalejima už sumuszima savo motinos. Ernest gyveno su motina, bet dabar gyvens kalejime.

Nužude Gdytoja

POLLOCK, SO. DAK. — Pagal palicijos tyrinejimo, tai gdytojas Wm. Seman, 58 metu amžiaus likos nužudytas užtai, kad neatlanke ligoni nakties laike, kur in trumpa laika mire. Palicija arestavoju sunu mirusios ligones, bus jisai nužudino gdytoja.

Vaikutis Uždege Nama

PERRYVILLE, N. H. — Petrukas Keene, 5 metu amžiaus bovinos su degtukais ant pastoges. Motina nesuprasdama, kodel Petrukas toks malszus, nuejo ant virszaus pažiureti. Atidarius duris liepsna veržesi isz kambarelio. Namas sudego su Petrukum.

Mire Nuo Persigandimo

SCRANTON, PA. — Wm. Thomas, 42 metu senumo angliskas dirbantis kasyklosia, mire nuo baimes laike kada nukrito szmotelis anglies nuo lubu, o kuris visai Thomas neda-lipstejo. Jo draugai ji surado in keles valandas po tam. Thomas iszgirdes braszkejima "tapo" mane kad bus užgriautas ir vietoje apžiuret "tapa" krito negyvas isz baimes. Jisai tankiai kalbedavo savo draugams, jog labai bijo buti užgriautu per puolanczius anglis.

Testamentas Ant Sienos

FOSSIL, OREG. — John Connell, 45 metu amžiaus parasze ant sienos savo testamenta, kurisai iszreiszke savo nora, idant ji palaidotu ant kapiniu Turta palieka del pacziai. Connellas ateme sau gyvastis.

New Yorkas Turi Daug Bažnycziu

NEW YORK. — Czionais randasi apie 1,400 bažnycziu su tiek dvasiszkais. Tarp visokiu iszapazinimu bažnycziu yra: Luteronu 170; Protestonu 213; Kataliku 331; Baptistu 125; Presbiterijonu 105 ir Žydu 97.

Czungumas Užmusze Mergaite

ERIE, PA. — Kada Mariute White valge vinvuoges turejo burnoje gana dideli szmota kramtymo. gumo kuri nurijo. Mergaite ant rytojaus mire nuo užsikimszimo viduriu.

Nutrucino Vaikus

METROPOLIS, ILL. — Nu siminus isz savo gyvenimo Ona Morgiene nutare užbaigti savo gyvenima drauge su vaikais. Sumaiszius truczinos su pienu dave jiems iszgerti, po tam pati iszgere. Visi mire in trumpa laika.

Nemokejo Kalbet Angliszkai; Nusizude

NEW YORK, N. Y. — Many damas jog visi isz jo szandijo, jok nemokejo kalbeti Angliszkai Mike Sokola, 42 metu amžiaus, rusnakas, perpjove gerkle; mire.

KARE

Hitleris dar drutas. Nors tikru ir platesniu žiniu armijos sztabas dar negali mums isz-leisti, bet jau žinome, kad Hitleris ir jo armijos dabar jau ima pulti ir muszti, ne tik gintis. Ir jiems sekasi.

Szis Vokiecziu visai nesitike-tas puolimas, kaip szaltu vandeniu nupyle Amerikieczius. Kur visi tie pokariniai planai, tos visos taikos ir pergales svajones dabar?

Musu vadai taip susirupino apie Graikija, Prancuzija, Italija ir Lenkija, kad visai pamirszo apie priesza. O Vokietis nemięgojo ir nemięga. Karas dar nelaimetas, darbas dar nepabaigtas.

Keli kongresmonai užsimane pasivažinėti ir svieta pamatyti. Jie nusprendė. ir nutarė ir nubalsavo kad jie turi patys savo akimis pamatyti, kaip eina karas, kaip musu generolai kara-veda ir kaip musu vaikai kenčia ir mirszta. Sumanyta, parduoti.

Tie politikieriai iszsibaladojo po visus pasaulio krasztus, po visus karo fruntus, sutiko generluos ir pulkininkus, ir viena kita prasta kareiveli. Jie tukstanczius myliu iszvažinejo, tukstanczius galionu gazolino iszvartojo ir tukstanczius doleriu iszeikvojo. Ir kam? Kokia isz to nauda? Ka gero jie padare? Vai gera raida gavo, gražia ekskursija turejo, ir tu ir asz už tuos ju "good times" savo taksomis užmokejome.

Ir tu ir asz szandien tiek žinome, kiek jie žinos, kai jie su-grisiz. Ir tau ir man nebutu pro szali tokia kelione. Tu atlankytai savo suneli, asz savo broli, jeigu tie politikieriai mudviem kelione apmoketu, kaip mes ju ekskursija apmokejome.

465,000 Lietuviu iszžudyta. Tokias žinias mums iszleido isz Maskvos. Stalinas dabar nori visam svietui parodyti kokie žiaurus ir baisus yra tie Vokiecziai, o koks jis geras.

Latai acziu už žinias Dedei Staliniui. Dabar lauksime žiniu isz Maskvos apie musu brolius ir tevelius, kuriuos tas geras Juozukas iszveže in Sibira.

Churchillis aiskiai ir drasiai pasake ta, ka visi kiti diplomatai ir politikieriai tikejo, bet niekad os neiszdrišo ir szandien dar nedrysta pasakyti. Jis pasake, kad jam labiausiai rupi Anglija, ir jis Anglijai pasiszwentes. Jis nepaiso, kas bus su kitomis tautomis, bile tik Anglijai bus geriau. Jeigu prie-seis reikalas mažesnes tautas

Vokiecziai Ateime Luxembourga Nuo Amerikonu

Amerikonai Nukente Nuo Vokiecziu Ir Turejo Apleist Vietas Prie Luxembourgo Ir Staveloto Belgijoj; Vokiecziai Sako Kad 10,000 Amerikonu Paimta In Nelaisve; Rusai Paeme 13 Miestu Czekoslovakijoj

parduoti ar pavergti, kad Anglija vieszpatautu, bus padaryta.

Galima Churchilli smerkti už jo drasa ar netakta, bet ne už jo minti. Ta pati ir mes manome, bet nedristame prisipažinti.

Kai Anglija sutiko su Rusijos pareikalavimais ir vieszai patare Lenkams derintis su Stalinu, ji prisipažino, kad Rusija jau užima virma vieta Europoje. Iki dabar Anglija viska tvarke, ir visos tautos jos klause. Dabar Rusija užima jos vieta.

Ar kas, kada nors, kur nors girdejo ka nors apie koki ten aitvara ar silpno proto ir slabos szirdies iszpere, kuri kas ten syki pavadinu "Atlanto Cziarteriu"? Tas Atlanto Cziarteris, tai iszmerginis benkartas, kuris mire pirm negu užgime.

Prancuzai dabar džiaugiasi, kad jie gerai ir pasekmingai susitare su Rusija ir pasirasze sutarti priesz Vokietis. Labai gerai ir gražu. Rusija dabar gvarantuvoja ir užtikrina Prancuzija, kad Vokietija jau daugiau Prancuzijos nepuls. Bet kas užtikrins Prancuzijai, kad Rusija jos nepuls? Sztai tik kelios gražios sutartys: Rusija su Vokietija; Rusija su Lenkija; Rusija su Lietuva. Kur tos sutartys szandien?

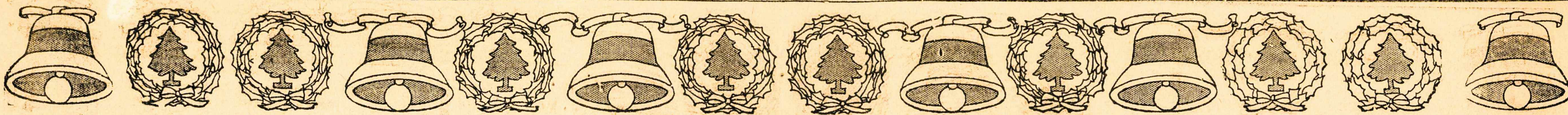
NEW YORK — Apie 6,000 merginu kurie dirba prie telefonu rengesi ant stralko.

NEWARK, N. J. — Carl Emil Ludwig Krepper, 60 metu, Vokiszkas Luteroniszkas kunigužis likos arestavotas per Valdžia, kaip Vokiszkas szpiegas.

PARYŽIUS FRANCIJA. — Apie 15 Vokiszkų diviziju (225,000 vyru) užpuole ant Amerikos Pirmos armijos linijos prie Belgijos. Amerikonai turejo pasitraut atgal. Vokiecziai ateme miesta Luxembourga nuo Amerikonu, ir eina gilyn in Belgija, bet dabar musu vyrukai vel pradejo atmuszti Vokieczius nuo liniju ant keleta myliu. Amerikonai pranesze, kad paims laika pakol ingales Vokieczius kur musziai tesesi. Daug kareiviu žuvo ant abiejų pusiu. Amerikonai paeme miesta Monschau nuo Vokiecziu, 16 myliu nuo Aache-so. Dabar Amerikonai randasi prie Staveloto miesto. Vokiecziai pranesza kad 10,000 Amerikonu likos paimta in nelaisve.

LONDON, ANGLIJA. — Rusu armija nuženge ant penkiu myliu frunto priesz Vokieczius, prie Czekoslovakijos kalnu, paimdami 13 miestu netoli drutvietes Losnoco. Žinios isz Moskvos pranesza buk apsaube Vokieczius prie Kassaos miesta. paeme 1,010 Vokiecziu in nelaisve. Apie dvylika tanku likos sunaikinti. In 41 dienas Rusiszkia Ukrainiszkia armija paeme 41,244 Vokiecziu in nelaisve. Paryžius pranesza buk Rusai paeme Kassa miesta.

ANT PACIFIKO. — Generalas MacArthuras sako kad jo vyrukai ingalejo visus Japonus ant Leyte Sala. Dabar musziai eina ant Mindoros. Devyni Japoniszkis eroplanai likos nu-szauti. Yamashito linijos likos poniszkų fabriku.

Kas Girdet

Velinam visiems musu skaitytojams, prieteliams ir žodžių visiems Lietuviams Amerikoje. Lai Dievas užlaiko prie sveikatos, ilgo amžio ir nuo visokių nelaimų apsaugoje.

Dalydamiesi plotkeliu su savo sėimynėms, dalinames velinimais ir su musu skaitytojais, atsimindami ant žodžių: "Garbe Dievui ant augsztybes, o geros valios žmonėms, ramybė žemeje."

Užmirszkime apie aplaiktą skriaudą! Pasveikinkime svietą ir musu artimus su linksmu veidu ir širdingu pasveikinimu. Lai mums svietas paduoda ranka, o mes paduosim jam musu. Bus mums daug linksmiau ir geriau. Gyvenimas yra tokiu koku mes jį padarom. Padarykime jį gyvenima puiku, šviesesni, o daugiau užgydes laimes ant szio svieto del visu.

Da karta dalinames gerais velinimais su musu skaitytojais, lai Dievas duoda sulaukti visiems kitu Linksnu Kaledu. To viso velina isz szirdies

Redakcija

Kai milijonai žmonių kenčia varga ir bada, paprastas žmogelis rankas nuleidžia ir sako, kad jis nieko negali padaryti, jokių būdų negali tiems milijonams pagelbėti. Tiesa, milijonams reikia ir milijonų, bet kiekvienas iš musu per Kaledas gali savo artimui padėti, gali savo susiedyjoje koki vargą suszelpiti. Tikrai šviesime Kaledas, jeigu nors viena dovana duosime tokiam, kuris ar negali ar nenori mums duoti.

Jau nekurie pradeda rupintis juog Amerikos anglies guoliai neužteks ant ilgu amžių nors dar yra apsežiai ir sžitai ir ke lioms ateinančioms žmonių kartoms. Bet yra sakytas kad Amerikos guoliai pirmiau iszsi baig negu Europoje ypacz Anglijoje. Apsakytas jog Pensylvanijos kietosios anglies ne bus už 470 metu, spendžiant pagal dabartinį kasmetinį isz emima. Gal ir netruks taip ilgai jei tuom tarpu neatsiras pakura kietosios anglies vieton. Minksztoji anglis, kuri randasi netik ka Pensylvanijoje bet ir po vis a Amerika, yra sakytas kad už teks ant du-syk tiek ilgai. Visgi anglies randama ne tik Amerikoje bet Anglijoje yra milžiniški guoliai anglies kurie skaitant pagal dabartinį su vartuojimą gal užtekt ant 900 metu. Nekurios anglies gislos Anglijoje ypacz valstijoje Lancashire, yra tik 9 tukstanciu pedu storos. Be Anglijos dar kitose žemese randasi ne parbaigti anglies guoliai iki sziol dar visai da nepraimti. Taip Kinuose, Filipinuose, Australijoje, Pietineje Amerikoje, Alaskoje, ir dar kitur užtikta anglies. Ne reikia užmirsztii ir ta jog laikų begant vis nauji iszradiniai atsiranda, o gal už keliu szimt-mečių mokes sunaudoti veja, saules karsztii, vande

nus ir kitokias gamtos spekas taip kad nereikes anglies deginti maszinu varymui arba szilumos pagaminimui.

Viesiems musu skaitytojams kurie prisiunte dovaneles ir linkejimus, szirdingai dekalavim už atminti. Lai Dievas jums atmoka szimteropia.

Skaitytojai "Saules" yra davadni žmonys, kas galejo atsi-lygino už prienerata ir da aplaikem nuo daugelio po nauja skaitytoja kaip dovana. "Saule" platina patys skaitytojai. Juk geresnio agento nereikia del laikraszezio kaip patys skaitytojai, ba kas jiems miela, tai ir kitem velina to paties. Szirdingai Acziu!

U. N. R. R. A., (Suvienytu Tantu Szalpos ir Atstatymo Organizacija) nutare nesusti daugiau maisto Graikams, iki jie nesustaikys tarp savęs. Labai gerai. Jeigu jie su karabinais vieni kitu neiszžudys, mes badu juos negalabinsime.

Lenkai pasiunte peticija, praszma Rooseveltui, kad jis ir Amerika Lenkus užtarti. Tokiu praszmu Rooseveltas gavo ir gauna tukstanczius kasdien. Ir mes, Lietuviai jau szimtus tokiu pasiuntem ir dar sinneziame. Bet kas bus tai viens Dievs žino.

Lauksime dabar Nauju Metu, su vilczia, kad jis bus maloningas ir atnesz daugiau ramybės musu gyvenime!

Raudonos blakes yra laikomos Indijoj kaip szventos. Todel baisiai platinasi po visa ta sklypa ir yra keiksmu ne tik paprastuose namuose, bet ir didžiausiuose hoteliuose. Nese nei Indijoj mire tulas turtin-gas žmogus kuris užrasze 400 tukstanczius dolerių trimi prieglaudoms del blakiu. Vargingi keleviai, kurie sutinka tose prieglaudose pernaktuoti, idant blakes turetu ka esti (eziulbti krauja isz sveeziu), aplaiko po du dolerius už valanda. Bada i tokiu "prieglaudu" randasi keli szimtai Indijoj. Argi ne kvailys žmonių?

Upe Dunajus plauke per tiek sklypu, kuriuose žmones kalba 52 kalboms.

JUOKAI

ADVOKATAS IN SAVO PACZIA

— Praszau taves pacziule, idant pasleptum gerai visas brangenybes.

— O tai del ko?

— Mat, ateis garsingas vartis, kuri szia dien gnyiau su-de, idant man padekavoti.

MOTINA IR DUKTE

Motina: Atsiminkie sau mano dukrele, jog reike gerai pamanstyk priesz isztekeji-ma už vyro. Vyrai kas diena buna niekesni.

Dukte: Tai reike motinele pasiskubint, ba kaip ilgiau lauksime, tai niekesni gau-siu.

TARADAIKA

Panedelyj jau Kaledos, Prie stalo atsisesim, Dainuosim, gersim, baliavosim, Gardzius valgius paczestavosim,

Grazei visi užsilaikykite, Juoku isz savės nedarykite, Kaledu giesmes giedokite, Grazei visur pasielgkite.

Meteli szioiki toki turejome, Ir tokias Kaledas turime, Ant szia dien bus in vales, Ba turiu begti in vietas keles, Po tam guzutes užtrauksiu, In lova atsiguksiu, Sveikas miegosiu.

Velinu visiems, musu skaitytojams, Szventu Linksnu Kaledu, Po visu vargu, Lai Dievas užlaiko sveikus, Ir gyvus!

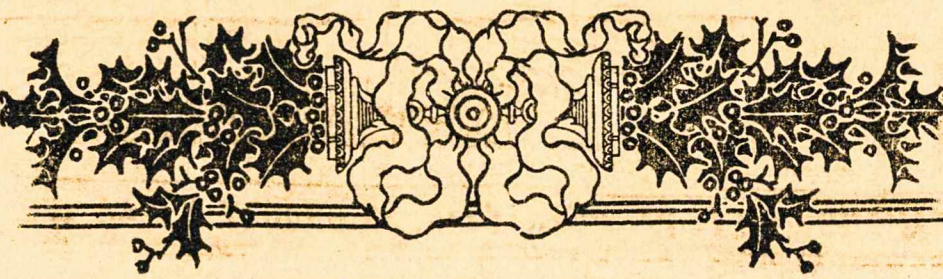
BALTRUVIENE

Palauk tu seni, Duok ir man padainuoti, Jau koszeliena iszviriau, Net-svaiguli gavau, Visur užprasze in sveezius, Nežinau kas isz to bus, Bet namie sau sedesiu, Tai geriausia pasilsesiu, Su Taradaika užtrauksiu, In sveezius nukeliausiu.

Po Kaledu važiuosiu in svietą, In labai garsinga vieta, Dabar pasilsesiu, Keles dienas pagulesiu, Nes tada smarkesne busiu, Kaip pas jus pribusiu, Ka man daryt?

Lyg senatvei turiu kentet, Nera kam ant manes susimylet, Ir man bus kada mirtis, Nes pajiegu jau stokas, Bet ka czia apie mirti manstyt, Juk be jos galime apsieit.

Ir asz velinu visiems, Szventu Linksnu Kaledu, Tuom kart baliavokite, Linksminkites, Vyrams galvu nedauzykite!

Vienas Isz Daugelio

(Tasa)

Bolszevikai, jei tik pultu duotumemes mes jiems garo; laikytumemes lyg paskutiniuju. Pagalbos nera isz ko laukti, visur po tiek pat stovi. Kodel Lenkai, kaip tik pradejo szaukti savanorius, nuo 4 klasių mokslos Vilniuj gimnazijose nutruko; visi gimnazistai nuejo in legionus. O musu snaudžia kaziko laukia, galvoja.

Tra-ta-ta-ta, isz deszines suterszke kulkosvaldis. Jonas kruptelejo. Kulkosvaldiszo tratejimui ir szautuvai pritarti pradejo. Nemaloni muszika Jonui visas mintis isz galvos iszdulkino. Jonas klause žiaurios muzikos ir nerimastavo. Szuviai, kas kart tankejo. Aukztai ant Jono galvos praszvilpavo retkareziams netikusio sziaulio paleista kulka. Griaudinga kulkos daina drasuo-liams kovoj duoda drasos, uždega krauja.

Jona nerimastis ima. Jan gina ilga laika szaudymas teses. Saule nusileido ir jau temti pradejo. O jis jokių žiniu neturi ir nieko nemato.

Jam pasirode, kad sleni kas tai juda ir dilktelejo žaibu mintis. "Bolszevikai," suspaude szautuva. "Szauti, duoti zenkla saviem," pamane o gal apsirika ir Jonas dar labiau pradejo žiureti in pilkaji sleni.

Krumu virszumes vietomis svyravo. "Ne jos neprivalo svyruoti, sleni vejo nera." Jonas atsiklaupė, prisitaike in svyruojanczius krumus. Ten be abejo prieszas. Jis aizskiai mate. Nemažas burys artinosi, nes krumu ir žingsniu užesys girdetis buvo. Kai kur tarp krumu ir žmogaus szeszelis pasirodydavo.

Jonas iszszove. Vel užtaise ir jau nesuvaldydamas savės leido ir leido szuvi po szuvio in "raudonuosius." Krumu virszumes, kaip varpos nuo vejo pradejo svyruoti, drebeti.

Pleszkejo lužo žabai, slenys atgyjo; krumai Jono szuviu iszsigando.

Ne. Tai bolszevikai netike-tai, jiems nematomo prieszo, apszaudyti, bego atgal per suzelusius krumus, darydami didziausi truksma ir nesigaile-dami hei akiu, nei koju verzes drasiai atgal.

Jonas szaudyti paliove, nes neturejo kuo szautuvo užtai-syti. Visus szovinius iszaikvojo. Tuteliu kruva prie jo keliu tik paliko.

Kodel virszininkas neateina, nerimastavo, turejo girdeti mano ugni.

Sutemo. Isz deszines, szuviai retkareziams toli užpakaly girdetis buvo. Jonas, nervingai suspaudes rankoj szautuva, stovej ir lauke. Isz užpakalio pasigirdo žingsniai Jonas atsi-duso, atsireme in szautuva ir

žiurejo in prieszo puse. "Nera reikalo žiureti tai virszininkas ateina su draugais. Apsidirbau vienas. Tik dang szoviniu isz-leidau. Gaila."

Žingsniai pasigirdo suvis už nugaros. Jonas instinktingai kruptelejo ir atsigreze.

Stoj! Ruki v vreh! (Stok! Rankas aukstzyn).

Blizganti durtuvai, garsi rusu kalba ir koliojimai Jona isznustebimo pažadino.

"Cziort biely" (velnias baltasis) daug szaude, žiurekit, kas tuteliu, tare vienas isz bolszeviku, spardydamas iszszau-dytas tuteles.

"Net vremenii vazitea (nera laiko gaisztii), tare vienas isz bolszeviku, matyti vadas. Jegor ir tu Vaska su tavariszczium Edelmanu, veskite szil "baltaji" in sztaba pas komi-sara. Tik žiurekite nepaleiskite, pagrase."

Burys bolszeviku nuejo tolyn. Jegor, Vaska ir tavariszczius Edelmanas nuvede Jona in Pa-zeři pas komisara.

Bolszeviku Paezery, kaip musiu vasaros metu ant szuk-szyno: visur pilna. Viename name sustojo sztabas. Vadas komisaras sztabe davinejo insakymus sargyboms ir žval-gams. Inejo in sztaba Edelma-nas.

Tavariszcz komisar! Mes atvedeme belaisvi baltaji, kuri eidami in žvalgyba suemem.

Kas toks ar Vokietis? Paklause komisaras rusizskai. Ne. Rodos kad lietuvis, bet ka tu ji pažinsi, be formos, tik kepures lankelis geltonas.

Vesk czia paliepe komisaras. Invede Jona. Edelmanas žvilgtelejo Jonui in veida. Jis jau pasirode matytas.

Komisaras paklause Jono lietuvizskai.

Kokios dalies? Szeszoliokto pulko, atsake rimtai Jonas.

Meluoji, suriko komisaras, meluoji buržuju berne! Gal tu Vokietis?

Ne. Esiu lietuvis ir tarnauju szeszolioktam Zemaiczii pulke. Asz ir gi lietuvis, bet tarnauju brolybes, lygybes ir laisves labui, o nesu buržuju bernas, karsczizuodamas kalbejo komi-saras.

Inejo žvalgas, padave komi-sarui paketa.

Jona insakius iszvede isz kambario. Kada Jono kambary nebuvo "tovariszcz" Edelman kreipesi karsztai prie komisa-ro.

"Tavariszcz komisar, szis lietuvis pavojingas: Asz priesz stodamas in Raudonaja armija gyvenau Kalvarijos gatvej ir dažnai macziau, szii pati "baltaji" apsitaisiusi ir su kny-goms; tur but gimnazistas ir buržuju vaikas.

—Toliaus Bus—

Žinios Vietines

— Linksnu Kaledu!

— Visiems musu skaitytojams ir gyventojams, veliame Linksnu ir Laimingu Kaledu, ir kad Dievas duotu sulaukyti laimingai kitu metu Kaledas. Ir mes apvaikszeziosim ta linksma szvente, Užginimo Kritaus su savo sėimynėms, todel laikrasztis Utarninke iszeis.

— Nedelioje Kuczios — Vili-gilija; Panedelyje, Kaledos — Jezaus Užginimo; Utarninke, Szv. Stepono; Seredoje, Szv. Jono Evangelisto.

† Marijona, 21 metu amžiaus dukte ponios S. Leskauskiens nuo 200 E. Centre uly, mire Nedelios ryta Hamburg ligonbuteje. A. a. Marijona sirgo per du menesius. Prigulejo prie Szv. Juozapo parapijos.

Velione paliko savo motina, taipgi viena sesere A. Rodri-queziene, mieste; brolius: M.M. 2/C Edvardas prie Laivyno ligonbute, Long Beach, Calif., Juozas, Spring City, Pa., ir Pfc. kareivis Vaitiekus Francijoj. Laidotuves atsibus nuo Nr. 509 W. Centre St., Ketverge, su apiegomis Szv. Juozapo bažny-cioje 9 val. ryta. Kunas bus palaidotas parapijos kapuose L. Traskauskas laidos.

— Linksomos Szventes! Ir vela atejo. Vilija, Kaledos, Eg-lute — dalinimas plotkeliu ir velinimais! — Per Kaledas "Saules" ofisai ir spaustine bus visa die-na uždaryti.

† Jeva Stanaitiene nuo 77

LINKSMOS KUCZIOS

(Tasa nuo 3 puslapiu)

czios, kitokiu tonu prabilo Zig-mas.

Taip, Kuczios, bet asz nieko neturiu.

Visi mini Kuczias, ir mes tu-rime pamineti. Pasilik ant va-landeles, mama, o asz begsiu in miesta szita parneszti. Da nevelus laikas. Tik-ka asztuonios pasibaige.

Zigmas iszejo krautuvem.

— * * * Buvo puse deszimtis. Zigmas su motina sedejo prie valgiais apkrauto skobnio. Zigmas veiki-ai pasirupino Kuczių valgiu, nors buvo netokie, kaip kad na-mie pagaminti, bet vis buvo ge-ras Kuczių paminejimas.

Kuczias vakariaujant, Zig-mas pasakojo motinai savo pergventas dienas, nuo pat ano vakaro, kada motina ji iszme-te.

Girdiene klausesi ir dažnai kartojo:

Isz aszaru in laime, isz asza-ru in laime.

Isz aszaru in laime.

— G A L A S —

Andrius J. Recklitis

PIRMOS KLIASOS SALUNAS
206 West Centre Street
MAHANAY CITY, PA.

Jona kur taip skubines? Eina pas p. Andriu Reckliti. Kas tenai naujo yra? Tai geriausia Lietuvisz-ka uzeiga del visu Lietuviu. Jis už-laiko visokiu geriausiu Gerimu, taip-gi minkstus gerimu ir kvepianczius cigarus. Visi pas p. Reckliti. 206 W. Centre St., MAHANAY CITY, PA.

So. Main uly., mire Panedeli popiet 3:25 val., po trumpai li-gai, Gime Lietuvoje, pribuvo in Shenandori. Jos vyras Mar-tynas mire 16 metu adgal. Ve-lione gyveno pas savo duktere Agneszka Trauskauskienę. Pa-liko sekanczius vaikus: Mari-jona Kalediene, mieste; Kazys Stanaitis isz Detroit, Mich., Ju-lia Zakareviciene, Shenan-doah; ir Agnieszka Traskaus-kiene, mieste. Laidotuves at-sibus isz namu josios dukteres M. Kaledienes, 702 E. Pine uly., Petnyczios ryta su apiegomis Szv. Juozapo bažnycioje. Ku-nas bu palaidotas Szv. Jurgio parapijos kapuose Shenando-ryje. Graborius L. Trauskaus-kas laidos.

Pirkie U. S. Bonus Szia dien!

Mahanay City, Pa. — Kaledu tvarka, Szv. Juozapo Parapi-joje:

Iszpažincziu bus klausoma Subatoj po pietu ir vakare. Ne-delioj kuczia be pasninko. Ka-ledu ryta pirmos Miszios, vadi-namos Piemeneliu ar Berneliu Miszios 6-ta val. Kitos Miszios 8, 9, 10. Mispuru nebus.

Frackville, Pa. — Szv. Ap-reiskzimo parapijos Kaledu Tvarka: — Kaledose Szventos Miszios:

Berneliu, 6 val., Vaikams 8 val., ir Skaitytos 10 ir 11:30 val.

Lai Kudekelis Jezus gausiai laimina jus Kaledoms ir per isztisus Naujus Metus.

Kun. S. J. Norbutas, Klebonas. L. J. Pecziukevicius, Vikaras.

Girardville, Pa. — Szvento Vincento parapijos Kaledu Tvarka:

Berneliu 6 val., Skaitytos, 7:30, 8 ir 8:30 val., Jannimui 9 val., Suma ir Palaiminimas 10 val.

Kaledu proga sveikiname jus visus ir linkime jums gausiu Dievo Malonių.

Kun. M. F. Daumantas Klebonas Kun. A. J. Neverauskas, Asistentas

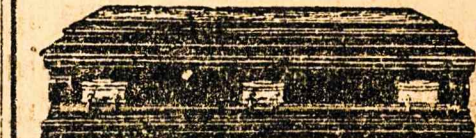
St. Clair, Pa. — Szv. Kazi-miero parapijos Kaledu Tvar-ka:

Piemenelio Miszios, 6 val., Antros, 8 val., Trezios, 10 val. Lai Kudikelis Jezus gausiai laimina jus Kaledose ir per isz-tisuu Naujus Metus.

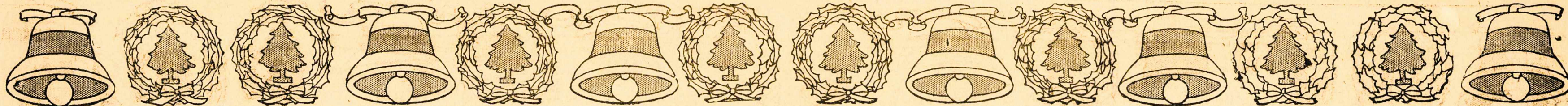
Kun. P. P. Laumakis, Klebonas.

L. TRASKAUSKAS

LIETUVISZKAS GRABORIUS

Laidoja kunus numireliu. Pasam-do automobilius del laidotuviu, krikstziu, vestuviu ir kitokiams reikalams. Telefono Numeras 78. 620 W. Centre St., Mahanoy City.

Linksmos Kuczios

PASKUTINIAI saules spinduliai skesdami už horizontą, lyg žilku, rausvi kaspiniai skrydo per sniegą apklotus laukus ir blieske in vakarini Girdienu namo langa. Sžiauris pro namu kampus, pro pakrypusias tvoras, lyg ka nelaimingo apreiksdamas, gailiai vaitojo ir velesi in sauso sniego pusnis. Sniegas vejo nesamas skraide po ora ir tarskino gyventojų langus. Mieste buvo tyku. Girdiene sijona pasikaisčius apie kakali begiojo ir tankiai pro pietini langa rudas, asztrias akis gatven mete. Jos szirdis kraujuose vire ir veidas pledmavo.

Galas kur ji pasuktu! Tai duosiu, gal jis in treezia diena nekels. Tegu, tu man parsivilkisi, nematyta gaivale! Ak, Tu Pone mano! Reikia perneszti druskos, o jis kur po gatve daužosi. O gal jau vel kur kaili in kisko? Jei jau sziki kas su juom atsifiku, tai bus jam devintines!

Girdienei bealsuojant, platus szeszelis pro langa prasliko ir už minutos smagiai pradejo duresna belstis. Jos szirdis lyg ir nuspejo, kokie ezia svečiai. Drebanzia ranka ji atidare duris. Jos akysna stojosi tris figuros: du policistu ir mažas jos Zigmukas, ant kurio priesz minuta ji inirszo. Mažas Zigmukas susitraukes, apsiszarojes, purvinas, viena veido puse nuo skaudaus smugio pamelynnavas, visas jis dreba. Motyna pamates, pradejo jis balsu verksti. O motina apatine lupa kramto ir pati saves nebesuvaldo. Bet tai nedyvas. Gal ir kiekviena motina panasziui elgtusi, jei kas sanvaite koki nors nemalonuma jos vaikas padarytu.

Kur tave galas nesziuoja? Užmusziu! Ka padarei?

Motina visu smarkumu paleido kieta kumszti in Zigmo veda. Nelaimingas ant policisto ranku parsviro. Kraujas isz noseliu pradejo verstis. Pusamzis policistas sulaike inirszusia moteri nuo tolesnio vaiko muszimo. Zigmo tik krutine kilnojosi ir giliai jis dusavo, nei žodžio motinai nesakydamas.

Tavo sunus perstume žydelka ir su kitais vaikais surinko krepzsi jos iszlyrusiu baranku. Žydelka už savo nuostoli reikalauja triju rubliu. Vaikas nepilnu metu, turi už ji atsakyti, paaiszkino policistas.

Girdiene juoda delna nubrauke nuo kaktos prakaita ir isz už juosmens isztraukus sznypsztuka atriszo ir padave reikalaujamus pinigus. Policistas savo keliu nuejo. Ji Zigmuka isimtepus vidun ir medgali nusitverus pradejo muszti. Be jokios szirdgelos plake, plake, iki vaikas kvepavo. Ranka paskaudus, ant aslos vaikuti perkloszke ir pribego isz po kakalio isztraukti verdanczia mesa, kuri jau svilesia buvo užsmardinus grincizia.

Zigmus vos, nevos atsisedo ant storo papuvusio suolo, ku-

ris tesesi iszilgai grincizios. Dieve, kokis jis nelaimingas! Jo jauna krutine kilnojosi. Dvasios neatgauna. O kiek sopiu reikia jam neszti! Neganu, kad žydai nusitvere savo “malone” vaika “czestavojo,” bet dar ir motina. Ar tai buvo verta lysti prie tos žydpalaikes baranku? Bet skurdas. Smagnrys.

Motina dantis griežia ir vis labiau szelsta. Vaikutis dreba, kad neuzeitu vela “pirtis.”

Ak, Tu Dieve! Kokia asz nelaiminga! Ir mirtis mane visas miestelis pradejo pirsztais baidyti. Asz dirbu, “procevoju,” o jis mano kruvina “procia” kaip siurbele siurbia. Tik praeita nedelia rubli del jo iszleidau, dabar vel tris, o rytoj gal deszimti! Ne! Jau asz netekau kantrybes. Aszaros iszede man akis. Užtenka. Ilgiau asz su tavim nesikvarszinsiu. Tu nemajuom atsifiku, tai bus jam devintines! Eik kur tik tu nori. Bet žiurek, iki asz gyva, kad po mano akiu nepasipainiotum, nes. Eik, vilkis! — Iszemus isz skobnines duonos szmota mete ant Zigmo.

Bet kur asz turiu eiti, mama? — lyg isz kito kambario pasigirdo duslus Zigmo žodziai.

Nors in pekla! Asz neturiu kur eiti. Niekas manes nepriglaus. Atleisk, mama, prizadu daugiau nieko blogo nebedaryti. Mama!

Dar tu ezia kalbesi! In spranda, in spranda. Vilkis! — muszdama iszmete Zigma pro duris. Sudiev, mama, gal daugiau jau neteks pasimatyti. Bet asz tavies neužmirsziu, — Zigmuko balsas isz už duriu vidun verziassi, bet insiutus Girdiene jo negirdejo.

Dangus, lyg kauru, vienu debesiu aptrauktas, isz visu pusiu pilkas. Plati gatve sniegu pasipuoszusi. Gurgzda suszales sniegas paliecziamas mažu Zigmo pedu. Jis eina. Jo kojos tankiai susipina ir tik, tik susilaiko neparpuoles. Per jo sudaužyto ir purvina veida aszaros viena paskui kita rieda. Krutine kilnojasi ir szirdis lyg pauksztelio, kuris pakliuva mirties rankosna, plaka. O protas klaidžioja nežinysteje. Priesz jo akis stovi sniego balta gatve, pilki debesiai ir miestopaniure mural.

Rodos piktu muru Zigmus klausia: “Kur man eiti? Kur man eiti? Ak, nelaime!”

Naktis. O szaltis — net tvoros pizska. Nera pas Zigma ylties pamatyti tekanczia saule ir pasidžiaugti jos motinisz-kais spinduliais. Tiesiai priesz jo aszarotas akis stovi baisi szmekla, kuri milijonus veliu savo bedugniam skuryje palaidojo.

Jis sudaužytas. Jo kunas stingsta ir szalsta. Jo kojos kas kartas tankiaus pinasi, o szirdies pulsas kas syk mažėja. Mirties baisus, dantys kyszo.

Bet jis apie tai ir nemansto. Ir nieko nebijo, tarsi kokis galin-

Kaledu Diedukas

nas. Jis tik trylikos metu vaikas. Tik trylikos. “Kur man eiti?” — tas baisus sakinyss priesz Zigmo akis stovi ir jis tik ji viena mintyje kartoja.

Sutino jo kuno sumusztos dalyss ir visas nuo szalezio sustinggo. Kojos susipyne ir kniupszczias sniegam parpuole.

Dar szirdis plaka, bet jau kraujas pradeda apsitoti tekejes. Mirtis godziai isz džiuvusia ranka tiesia link jo. Mat, dar jos nepilnas skilyss. Ir ta jauna siela taikosi praryti. Ak, likimas!

* * * Zigmus pajaute sziltam prieglobstyje beesas. Vargzia duonkepe grizdamą isz krautuves, iszvydo nekalta auka ir skausmo perverta szirdzia pasupe vaikuti po skara.

Vargis negalais duonkepe parsivilkio Zigma in savo szilto bakuze.

Zigmus susziles ir samone atgaves pradejo dairytis, po kono malone jis dabar beesas. Pakelke akutes in žemo kambario lubas ir savo szirdyje prakalbejo: “Jo maloneje mano likimas.”

Duonkepe pasirupino del vargszo puoduka sziltos kavos ir duonos. Zigmus gardziai valge.

Jam bevalgant pradejo brek-szti rytas. Duonkepe teiravosi isz kur in keno Zigmukas yra. Bet veltui, Zigmukas nepasizake.

Zigmus pavalgies padekavojo duonkepe už josios labdaringu-

ma ir saulei tekant vel kelionen-

leidosi.

II

Dviem menesiam praslinkus, sumanus Zigmukas perženge Rusijos rubeziu. Dasigavo in Mažaja Lietuva pas Prusu Lietuvius. Prusai vel žingeidus žmones. Kiekvienas Zigmo kaulija ir kaulija: “Isz kur tu ezia atejai, isz kokio kraszto atpludai?” Vaikui reikia tureti sugubuma, kad duoti jiems tinkamus atsakymus. Bet visgi szaip taip vadovavosi ir gerresnes ateities ieszkojo.

Prusu lietuviai szirdingai žmones. Motiniszakai savo satautieti atjaute ir jo geroventelia rode. Zigmus in tokias aplinkybes patekes, venge szunyve. Teisingai tarnavo ir augo in vyra.

Savo sumanumu Zigmus iszprasze pasiturinczio Jono Auluezio, kad ji leista laukyti mokykla. Už tai jis prisizadejo Auluezini vakarais atidirbti ir prie to dar kuomet pabaigsias mokykla, su dideliu nuoszin-eziu atlyginti. Aulutis mate Zigmo gabumus ir todel maloniai sutiko bei prisizadejo ji gelbti.

Zigmus pabaige augsztaja mokykla. Bet vargszas, iki tai pasieke, turejo daug sunkaus vargo. Ne viena nakti tik tris valandas miegojo.

Pabaiges augsztaja mokykla, Zigmus dar tuomi neušiginedino. Jis kovojo su gyvenimo aplinkybemis ir skyne gerresni ateiti kelia. Žmones isz jo gabumu stobejosi ir kas kaip iszmanydamas jam praneszavo

gera ateiti. O Zigmus vis progresavo.

III.

Penkiolika metu prasliko po Zigmo iszkeliavimo isz savo gimtynes, Zigmus buvo plazeziai Mažojų Lietuvoj žinomas, kaipo garsus daktaras ir mastytojas. Dabar jau jis buvo atsietises visiems savo pagelbininkam ir taipgi susitaupeskeleta szinteliu del tamsesnes ateities. Isztikro, jis butu dabar laimingas, jei jo sanžine butu rami. Bet del sanžines neramumo tikrai jis nerado savo gyvenime užsiganedijimo.

Kas diena jam prisimindavo gimtynes namelis ir anas vakaras, kuriame verkdamas isz jo iszkeliavo, bet dar daugiau jo siela zeide motina. Jo gyvenimas aprupintas, bet jo gimdytojos? Juk ja jau žilos dienos aplanke ir gal jau nebepajiega žydu drapanas skalbti. Reikia pagelbos. Nors ana vakara ji pasake: “iki asz gyva, nepasiusuk po mano akiu,” bet tai tik umus moteres užsikarszeavimas. Dabar jau ji kitka mansto ir gailisi ano savo pasielgimo.

IV.

Kucziu vakaras. Szalpias sniegas gausiai drimba ir limpa prie mažu grincizios langu. Senyva moteris — Girdiene — sedzia viena prisiglaudus prie szilto kakalio. Per jos suvytu-si, pageltusi veida rieda gailias dideles aszaros. Atsiminimai zeidžia jos szirdi: “Ak, jus brangus, brangus laikai, kur jus pasidejote?” — mintyja sau viena.

Ji graziai atsimena viena Kucziu vakara, kuri jie vakarieniavo priesz dvidezimti metu atgal, kada dar gyvas tebebuvo jos brangus draugas-vyras ir kada priesz jos akis szai-pesi septyniu ar asztuonių metu mielas Zigmukas. Ji pamena ano vakaro visus žodžius ir ji mato gardziais valgiais nukrauta skobni. Ji atsimena, kaip tada iszkilmingai buvo paminiimas tas brangus kucziu vakaras. Bet jis jau dingo amžinon praeitin ir jau nebegrizz. Nebegrizz niekados!

Szi kucziu vakara tuszczias skobnis ir tik jos vienos velotvarkiam kambarelyje. Ja netik neramumas, bet ir baimeima. Lyg ko ieszkodama žvalgosi po kambari.

Kas zin, ar Zigmukas dar gyvas, ar jau kur palaidotas? Dieve Tu mano! Kad taip dar syki ji galecziau iszvyti. O kaip asz bucziau laiminga. Bucziau laimingesne už visa pasauli. Dangus man atsivertu ir nuo veido raukszles pranyktu. Bet veltui man apie ji svajoti. Veltui tai geisti, kas negalima. Gal jau jo ir kauleliai in dulkes pavirte. Prakeikiu ta diena, kurioje tokiu ziauruman dasileidau! Prakeikiu!

Girdienei taip bemastant, kažkas iszleto prie duriu sushelbe. Ja szturpulys perpyle ir kokia tai baisi mintis galvonatejo. Bet susidrutinusi priejo ji prie duriu ir drasiai užklause:

Kas ezia? Svezcias, — isz už duriu pasigirdo nepazinstamas balsas. Koks svezcias? Svezcias isz tolimos keliones. Meldziu leisti.

Nepazinstu. Neleisiu. Buk rami, asz esmiu geras žmogus.

Nors auksinis, bet vistiek neleisiu, nes viena esmiu.

Nieko blogo nemansty. Asz turiu dideli reikala prie Tamistos.

Tai kas tokis Tamista esi?

Asz esmiu perykes isz Amerikos ir dideles dovanas nuo ju su brolio parveziau. Meldziu leisti.

Tuos žodžius Girdiene iszgirdus, rodos deszimts metu jaunesne pasidare ir tuom laikui nusiunko anos skaudžios mintys ir ji atsimine savo brangio broli, kuri jau buvo pamirszusi. Ji veikiai atsklende medini auriu sklasti ir insileido jauna, augszta ir puiku vyra.

Svezcias prisedo kede. Kelis sykius permete akis per visa grincizia. Jo szirdi atsiminimu skausmas suspaude, kad jis net žodžio isztarti negalejo. Girdiene gerai pastebejo svezcio permaina ir koki nusiminima, bet ji nesuprato, kame dalykas.

Kaipgi mano brolis gyvena? Pajuodelis, iszvažiavo ir dingo. Nei vienos laiszkeli neatrasze. Bet visgi, mat dar neužmirszo, — nedrasiai kalbejo Girdiene.

Jis dabar graziai gyvena. Ženotas?

Suprantama. Gerai uždirba? Po tris ir puse dolerio in diena. Sztai jums dovana nuo jo. Svezcias iszemes isz valyzos padave szilku skara.

Labai acziu.

Ir, va, dar deszimti rubliu.

Ir deszimti rubliu?! Dieve, duok jam sveikata.

Tik viena ezia gyveni? — užklause svezcias.

Taip, tik viena.

Ar ne nyku vienai?

Ka padarysi.

Daugiaus szeimynos neturi ir neturejai?

Turejau. Bet Dievo ranka ja ateme, o mane aszarose paplukde. Mat, pone, ir akiu netekau.

Liudna girdeti.

Vyra už kokia ten knygele juodaszimeziai nakti in panczius surakino ir iszsiveže. Nuo to laiko ir po sziai dienai jo negirdeti. Gyvas ar mires — tik aniolas sargas težino. Jis mane paliko su sunum Zigmuku, septyniu metu. Abudu per szeszis metus skurdova. Drapanas skatdama kiek uždirbdavau, tai isz to ir gyvenova. Bet vaikas tokis pasileides burvo. Negaliu apskaiti, kiek visokiu szunybiu pridare. Karta, kantrybes netekus, iszmecziau laukan ir pasakiau: “kur nori, ten eik isz mano akiu.” Jis, nabagelis, taip ir padare. Iszejo ir iszejo. Turbut kur nusižude. Asz nuo to laiko pradejau vysti, džinti, kaip gele rudens sulaukus. Ak, Tu Dieve! Kad nors žinoecziau, kas su juomi atsitiko. Duok Dieve jam dangi.

Taip. Liudna Tamistos gyvenimo istorija. Bet sunus gal dar kai kur tebera gyvas, pradejo svezcias.

Kaip priezodis sako: “gyvas žmogus nepražusi.” Taip ir Zigmus gal tarp geru žmonių prisiglaude ir užaugo ir gal dar kaip kada sugrizz motina atlankyti.

Kad taip Vieszpts duotu, dar karta man ji pamatyti. Bet. Svezcias nuleido galva. Per jo veda, kaip žirniai aszaros pradejo redeti ir jis skausmo suremtas, puole priesz Girdiene ant keliu. Girdienes veidas iszbalso, kaž ka ji tuo syk pamatleisk man, brangi gimdydoja! Asz tavies neklausiaus. Asz tavo sunus, Zigmus Girdys. Atleisk man, mama!

Mano sunus! Ar dangus tave atsiunte. O, brangusis!

Jiedu susikabino, susiliejo in viena ypata ir ilgai abudu ty-lejo.

Užvalandos vel abudu susedo. Girdiene verdancziomis akimis ji žiuredama, prabilo: Bet tu sakei, kad esi svetys isz Amerikos ir skarfa man nuo brolio parvezei.

Ir už tai man atleist. Neturejau daugiau ka sakyti. Asz isz Mažosios Lietuvos atvykau ir ta dovana mano paties yra pirakta.

Tu nematei mano brolio? Užmirszkime ji. Szia dien Ku-

(Tasa ant 2 Puspalo.)

Pirkie U. S. Bonus Szia dien!

SVEIKI SULAUKE SZVENTU KALEDU!

GENYS MARGAS

LINKSMU KALEDU! Tokio linkejimai sziandien skamba visur. Mes siuncziamė kortes, sveikiname pažystamus, visiems linkime tu "Linksmu Kaledu", nors szirdyje kas ten gėlia, kas ten skauda. Net ir karas, vaina negali sudrumsti tuos linkejimus. Ir ne be priežasties mes visi gerai nusiteikę ir linksmi. Kaledos tai Kristaus gimtadienis. Jeigu tiesa, kad gyventi reišzkia ne pats sau nuoszialiai tebestenėti, bet kitiems pagalbos ranka isztiesti, tai Kristus sz tikruju gyveno, tikraja to žodžio prasme, nes Jisai isztisa Savo gyvenima iszgyveno kitiems.

Kristus-Kudikis atsinesze su Savimi nauja moksla. Jisai tapo vienas musu, visiems mums savas. Nežiurint kokie mes butume bedni ir betureziai, kokie vargszai, joku budu negalime buti taip neturtingi, taip vargingi, kaip kad Kristus buvo tuose Savo vystykluose. Kristus pats pasirinko savo gimimo vieta — stainele. Koks baisus inzeidimas visiems musu turtuoliu nusistatymams! Jisai tyezia pasisavino tuos dalykus, kuriu szio pasaulio didvyriai ir turtuoliai vengte vengti ir užriesta nosimi sziepe. Jisai tyezia atmete tuos žibucius, visus tuos turtus, kuriais jie didziausiai ir kuriuos jie taip mylejo, tas prabangas, kurioms vis savo gyvenima paaukojo. Jisai gime staineleje, augo ir vargo su visais kitais vargszais ir betureziais.

Mes sziandien linksmi, ne už tai kad Kaledos tai dovanu laikas, ne už tai kad Santa Klauso laukiame, ne už tai kad žydeliai gera bizni daro, bet už tai kad Kristus gime, už tai kad draugo isz dangaus susilaukėme. Per Kaledas net ir bedievis randa Dieva.

Per Kaledas net ir szis baisus karas negali sudrumsti musu džiaugsmo, nes tas džiaugsmas szirdyje. Karas, vaina gali po visa svietia siausti, bet krikščionis, katalikas szves Kaledu szvente szirdyje. Kaledos tai meiles ir szirdies szvente.

O del kitu linkejimu, del Kaledu Deduko, del Kaledu "good times" lauksime kitu metu ir del kitu Kaledu viens kitam, Dieve duok, galesime linkėti ir džiaugsmo ir linksmybes ir visokių tu "good times." Per szias Kaledas mes praszyisme to Kudikelio kad Jis musu vaikus saugotu ir sergetu ir mums juos sugražintu šveikus ir gyvus, o kita meta, per kitas Kaledas, Dieve duok kad mes galeume visi dekotuoti tam Kudikeliui, kad mnsu vaikai namie sveiki ir gyvi. Per szias Kaledas mes praszyisme, kad per kitas galeume dekotuoti.

DIEVO Sunus, tapes žmogum, iszmokino mus tu tiesu, in kurias reikia tikėti, ir tu insakymu, kuriuos reikia pildyti darbais. Bet jisai neskyre szvencziu didiems atsitikimams minėti, nei Jo paties gyvenimo sukaktuviu neinvede. Žmones szvenczia. Kaledas neturedami aiskaus insakymo isz Dievo, bet szvenczia visi krikščionys del to, kad ir be insakymo visu szirdys, myledamos V. Jezu, nori paminėti Jo gimimo sukaktuves.

Inproccio szvesti Kaledas nebuvo pirmais trimis szimtais metu po Kristui. Tais laikais krikščionys gyveno tarp Rymo ir Grekijos stabmeldzių. Stabmeldžiai ir senoves buvo inprate szvesti savo pramanytuju dievu gimimo dienas. Gruodžio menesyje stabmeldžiai ypacz szvedavo saules gimimo diena. Mat saule nuo vidurvasario vis trumpina savo szviesa kasdien, tik Gruodžio pabaigoje liaujasi ta darysi ir pradeda ilgti. Ta saules permaņa stabmeldžiai va dindavo Nepergalimojo Gimimu.

Krikščionys biauředavosi stabmeldzių inprociais ir noredavo juose dalyvaoti. Del to krikščionys ir V. Jezuas gimimo sukaktuves neszvedavo per tris szimtus metu su virszum.

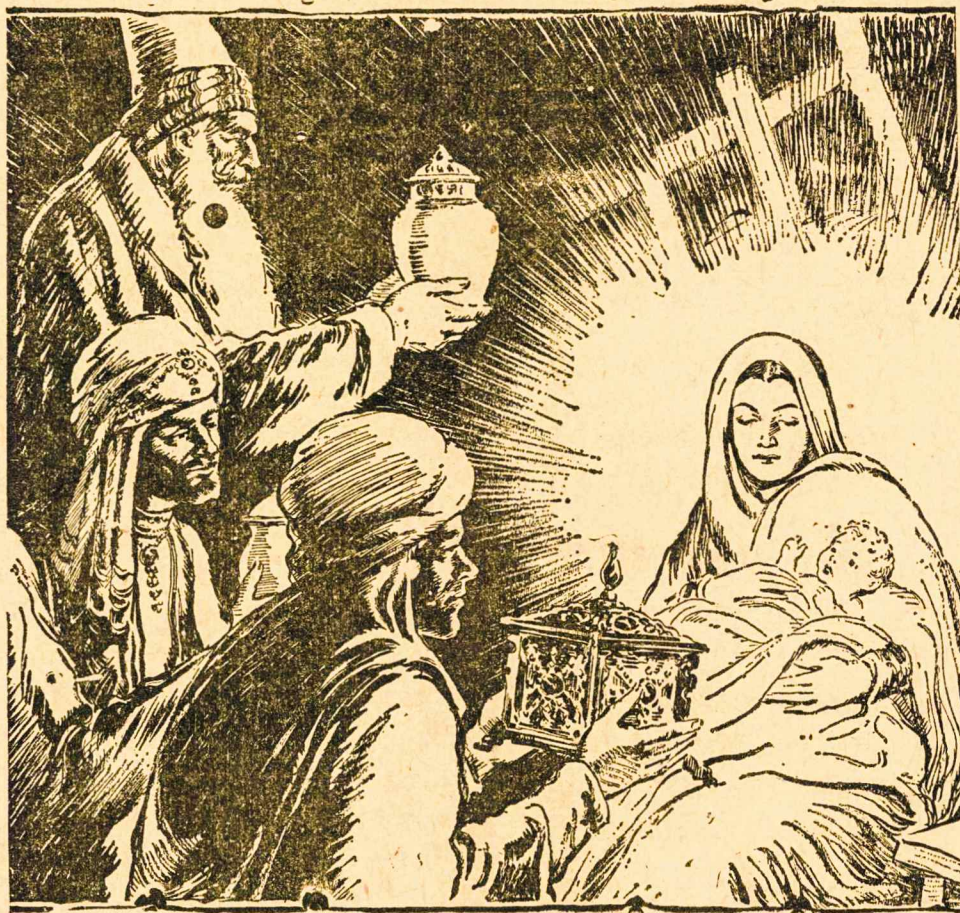
Ketvirtame szimte metu krikščionija užvalde pasauli. Tada jau nebuvo pavojaus stabmeldiskai iszrodyti, arba stabmeldija užsikresti. Paczios stabmeldzių szventes arba sumažejo arba visai isznyko. Bet dar truko kelios deszimtytys metu iki kol krikščionys pradėjo szvesti V. Jezuas užgimimo sukaktuves.

Buvo gana stambiu klinciju tai szventei investuoti. Evangelijose buvo pamineta, kad V. Jezuas gime penkioliktais Tiberijaus Ciecoriavimo metais, bet nebuvo pasakyta nei kokiame menesyje nei kokia diena.

Jeruzolimos vyskupas szventasis Kirilius rasze popiežiui Juliui Pirmajam klausdamas kokia diena reikia V. Jezuas užgimima szvesti ir patardamas. Szventajam Tevui pažiu- reti in žmonių saraszus padarytus Betlejuje nugabentus Ryman. Szventam vyskupui neparejo in galva, kad Ryme valdininkai stabmeldžiai V. Jezuas gimimu nesirupindami nelaike nei smulkiu Betlejaus užraszu, o padare isz ju isztrauktas kiek buvo ir kokių žmonių užraszyta, pasilaikė vien tas sutrauktas, panaikindami vardu ir pavardžių lapus.

Jonas isz Nikiu raszo, kad Julius I atsakes Szv. Kiriliui ir liepė V. Jezuas užgimimo diena szvesti Gruodžio 25 d. Nikiu Jonui rodesi, kad Szv. Julius I buvo skaites tuos Ry-

KALEDOS!

mo valdininku užraszus, bet mes abejojame. V. Jezuas užgimimo diena tapo sužinota vėliausiai szitokių budu.

Žydu tautos kunigija buvo padalinta in 24 skyrius. Kiekvienas skyrius dukart kas metai tarnaudavo Jeruzolimos bažnyčioje per viena sanvaite. Zacharijas Szv. Jono Krikštojo tevas buvo isz gimines

Abia. Ta kunigu gimine priklause prie asztuntojo skyriaus. Taip tvirtina Žydu užrašai. Asztuntajai giminei rudėninis tarnavimas bažnyčioje 748 metas nuo Rymo miesto inkurimo atsiejo Spalio 9 d. Szėsziais menesiais po to angelas Gabrielius apreiszke Marijai V. Jezuas užgimima. Tai turejo būti Kovo menuo. V. Jezuas už-

KALEDOS JAU ARTI!

Kaledu dienos jau arti, Kur nuliudimas dingo? Kur pasidejo taure karti, Gyvenimo vargingo? Juk oras szaltas ir žiaurus, Sziaurys kas diena puczia, Ir upelis, ir ežerus, Ledaį suspaude drucziai. Gamta nuliudus ir szalta, Paukszeliu jau nesigirdi, Bet laime ir mintis kilta, Žmogaus aplanko szirdi. Koks džiaugsmas akysė visur!

Žmonelei puoszias, redos, Viens kita sveikina balsu: "Jau netoli Kaledos!" Užmirszo sielvartos, bedas, Szalin nustume kerszta, Nes žmonija per Kaledas, Tik meile turi karszta. Prie vieno stalo telkiasi, Didieji ir mažuciai, Kaip broliai linksminasi visi, Ir valgo skania kuczia. Vidurnaktyje suskambes, Bažnyčioje varpelis, Augszciausiam Dievui ant garbes Nes užgime Vaikelis. Ir vel ateis szventa naktis, Kurioje Kristus gime,

Ir vel užgims nauja viltis, Tau, Lietuvos jaunime! Ir atsiminsi kaip buvai Per Kaledas tevynei, Kaip kuczių valgio ragavai Ten karta paskutini. Gal aszara viena, kita, Tau nuriedes per veida, Bet meile ir mintis rimta, Atras szirdyje aida. Tevynei vel atgimsi tu, Ir Dieviszka Vaikeliai, Jin garbinsi jausmu karszti, Parpuoles vel ant keliu. Jis vel žmonioj vieszpataus, Kuomet speku neteki, Valdonaį pasaulio plataus Atkreips in Ji aki. Pasaulis mirszta jau visai Pagiežoje aptemes, Sztai giesta Angeli balsai: "Ramybe bus ant žemes!" Kraujuos pasriuvus žmonija "Kur ta ramybe?" - klausia, Kur rasti, kaip laikyti ja, Ta dovana brangiausia?" Ramybe atnesze seniai Mus dangiszskas Karalius: Žmones ja duoda dovanai, Bet — žmonems geros valios. — J. K.

gimimas invyko 9 menesiais po apreiszkimo, t. y. Gruodžio menesyje.

Sunkiau susekti delko tapa parinkta dvidešimt penktoji diena Kaledoms. Kai kurie rasztininkai sako, kad Dievas stebuklininkai padares, idant visi be susikalbejimo sutartu ta pacza diena szvesti Iszganytojo užgimimo szvente. Nebutu Dievas dares to stebuklo, jei diena nebutu buvusi teisingai pataikyta. Bet mums iszrodo, kad stebuklo czia nebuvo visai, ar jau ir vel liudynos turi (žela-Popiežiū autoritetas padare, kad ir Kaledas visi eme szvesti Gruodžio 25 diena.

Kaledu szventes reiksme yra paminėti ta stebėtina Dievo malone, kad Sunu atsiunte užgimti ant žemes. Nesvarbu kokioj edienoje daromas tas atminimas, bet svarbu, kad žmones atmintu Dievo gerumo.

Visi trys V. Dievo Asmenys buvo perteke danguje visokios laimes. Nei vargas nei rupestis nei mažiausias szeszelis negalejo drumsti ju linksmybes. Bet Dievas mate žmones nelaimeje in kuria jie patys savo liuosu noru inkliuvo. Savo noru ir jie gomis žmones isz tos nelaimes negalejo issigilbeti, delto Dievo Sunus tapo žmogum, kad juos isszgelbetu.

Budami nuodemese ir vergaudami piktajai dvasiai žmones savo kentejimus dauginosi besiaugsztindami vieni už kitus, nes isz to kildavo kovos ir karai tarp ju. Godulyste taipgi prisidedavo prie vargu paduginimo, nes del turto žydu davosi vieni kitus. Kuno geiduli nevaldymas ligomis buvo žmonių vargu daugintoja.

Dievo Sunus užgimdamas žmogumi parode visiems, kad reikia ir galima apsieiti be triju daiktų, kurių sugedusioji prigimtis labai trokšta. Jis užgime visai negarbingoje vietoje, net ne žmonių gyvenime tik gyvuolių tvartelyje. Priesz pat užgimsiant žmones jo motina buvo atstume nuo savo durin keletoje namu.

Jis užgime isz neturtingos szeimynos ir užgimes nei lopszio nerado prirengto. Nei didžiausio vargdienio vaikams užgimimo dienoje nebuva taip sunku. Jam nebuvo nei lovos, reikejo pasitenkinti gyvuolių edžiomis.

Apie lepumus nebuvo kalbos. Palestinoje žiemos neszaltos, bet Gruodžio menesyje buvo szalti ir szurpus lytus. Kristus gime lytu metu, nes tik del to Marija ir jeszkojo prieglaudos tvartelyje, kad buvo szaltu lytu laikas.

Savo užgimimu Iszganytojas pamokino mus pamažinti vargu daugybe patardamas netriszti garbes, turtu ir lepumu.

IR VEL LIKS PRAKISZUS

(DIALOGAS)

Didiene: — Sveika kuma. O kur taip skubini? (sveikinosi).

Mažiene: — Sveikute, sveikute. Ne skubinuosi, ne ka. Taip, vis lyg dar nesmagu, lyg ilgu, tai ir vaikszezių szete.

Didiene: — Žiuriu-gi itave; ar jau ir vel liudynos turi (žela-va)?

Mažiene: — Juk tai vis dar tos paczios. Dar metai nepasibaige po mirties mano vyro, tad-gi ir liudziū.

Didiene: — Bet-gi asz tave maeziau daug kartu sziomis dienomis szviesiai gražiai iszkilmingai paspuoszusiai, už tad-gi ir maniau kad jau seniai pasibaige po vyro tavo mirties liudesis.

Mažiene: — Taip, daug kartu buvau padejus liudesio drapanas, bet tuomet tik, kuomet eidavau in guzine (baliū). Žinoma vis malonu tarp vaikinu gražiai pasipuoszus pasimaišyti, gal kai kuris sumanytu vesti, arba bent pakalbinti in luoma moterystes; arba bent nors tame vakare pasidžiangi.

Didiene: — Manau, turejai amžina atminti mirusi gera vyra.

Mažiene: — Taip, buvo labai geras, bet kas isz to, kad per greitai mirė, o-gi asz dabar visa amži nesubusiū naszle. Jis sau mire, ir liko laimingu. O man reikia apie kita pasirupinti, todėl sunku visus metus bepertrukio iszturėti liudesis.

Didiene: — Bet vis-gi, nusi-dedi savo vyrui kaipo neisztiki-ma, taip-pat ir žmones in ta žar-gona žiuri ne supasiganedini-mu.

Mažiene: — Kaip tai? Didiene: — Nugi taip. Žmones gal pamanyti, kad su savo mirusiu vyru nesutikime gyvėnai, ir pabijotu tave kitas vesti.

Mažiene: — A, tuszeziaju! Asz jeszzkodama sau laimes, negaliu klausyti ka kas kalba. Vienas mano iszejimas, tai laikytis senos patarles, ir jos laikysiuosi. O ta patarle, tai sztai kokia yra: — Kada liepa lupasi, tuomet lupkie. — Arba pasakius aiskiau: Man belaukent, kolaik pasibaigtu mano liudesis, tai tas vaikas kuris mane myli gal su kita apsisvestu, o asz ir vel likeziau prakiszus!

Didiene: — Daryk kaip tau patinka. Už save pati tik ir atsakysi.

Mažiene: — Žinoma. Taip ir darau kaip man patinka!

J. V. K.

Pirkite Apgynimo Czedinimo Bondus ir Markes.